

REGISTERED
BY POST FOR POSTAL DELIVERY
BY MAIL ORDER
BY MAIL ORDER
BY MAIL ORDER

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Κ. Θωμάς Νάμης
Λωγ. Εργασίας
Ελευθερίου

ΕΛΕΥΘΕΡ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

Έτος Ι. ΙΑ. 879 | Ιδιοκτήτης—Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ—Συνδιδευθυντής ΧΡ. Δ. ΖΗΝΙΜΙΧΟΣ | Δευτέρα 1 Ιανουαρίου 1934

ΑΙΣΙΟΝ ΚΑΙ ΕΥΓΥΧΕΣ ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ 1934

ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ 1934

Έπεται το παρελθόν μεσονύκτιον και το έτος 1933 εἰς τὸ μέγα Νεοκροταφίον τῶν Αἰώνων, τὸ ὅπου ὡς λέγεται, ἱστορία, καὶ νέον τὸ 1934 έτος ἀντετιλεσήμερον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τοῦ Χραίρου μας. Έτος ἀποθνήσκει καὶ ἑτέρος γεννᾶται, Κόσμος παύεται καὶ ἑξ ἑκείνου ἐπέρχεται. Ἐλπίδες θίπτονται καὶ ἐλπίδες ἀνακύπτουν. Ὅπως καὶ ἡμέραι, οὕτω καὶ αἰετὶ ἀδελφοί, οἱ μῆνες, τὰ ἔτη, αἰῶνες καὶ αἱ νύκτες τοῦ χρόνου διαδέχονται τὸ ἓν τὸ ἄλλο, ὡς κύμα διαδεχόμενον κύμα, καὶ μόνος ὁ Χρόνος ἰθάνατος καὶ ἀθάνατος, πηλός, ἀναλλοίωτος καὶ ἀμετέλικτος, διέρχεται ἀστράγαλτος, καὶ ἀνάληγτος, ὑπερὶ ὅλων, συντρέφων τὰ πάντα ὑπὸ τοῦ ποδὸς τοῦ, ζῶας φέρων καὶ ζῶας καταστρέφων...

Ὅρη, θύνα, πεδιάδες, ποταμοί, λίμνες, θάλασσες, ὠκεανοί, ὅλος ὁ πλανήτης μας εἶναι μέγα μεγάλη λεωφόρος, δι' ἧς διέρχεται ὁ Παμφανός καὶ Παγκοσμοκταροφύς Χρόνος!

Ὁ ἥλιος, ἡ Σελήνη, οἱ Ἀστέρες, οἱ Οὐράνιοι Κόσμοι τὰ πάντα κοκκίοντες ἀνάπνευσιν ἀπὸ τῆς Σύνταξης τῆς ὅλης ἀποκρίσεως εἰς τὸ κατατρεπτικὸν πέρασμα τοῦ Χρόνου! Καὶ ὅλα ταῦτα θὰ ἀποθάνουν ἅπαντες!

—Καὶ τί εἴμεθα ἡμεῖς, οἱ μετῴντες ἄνθρωποι, εἰς τὸ μέγα τοῦτο φάσμα τῶν Εἰδωλῶν;

—Στιγμή τῆς αἰωνιότητος, κοκκίος κόκκος ἐν τῷ τοῦ ἀχανοῦς τῆς Διαισθητικῆς!

Μεγάλανον, ψυχὴ μου, τὸν Μεγάλαν Ἀρχιτεκτονα τοῦ Σύμπαντος,

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

ΣΤΟ ΔΙΑΒΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Δίπλωσε, Χρόνε, δίπλωσε τ' ἀκούραστα φτερά σου
Ὅρες γλυκερές, μὴν φεύγεις, σταθήτε μὴ στείγη
Καὶ σὺ μὴν φεύγεις, Νύχτα μου, μὴν ἀστροφειγνῇ σου,
Τώρα ποὺ ζευγαρώσαμε εἶναι ὡμορφὴ ἡ ζωὴ
(Δαμαρτίος)

Φεύγει τὸ ἀκούραστο ποτάμι τοῦ Χρόνου, φεύγει καὶ τὰ ἀνήσυχτα νερά του κυλοῦν ἀδιάκοπα, σὲ ξένους τόπους καὶ σὲ ἀγνωστες ἐκβολὰς. Στὸ φευγαλέο τοῦ πέρασμα μας παρασύρει οἰμά του, σὰν ἀχυρένια ἀποκόμματα. Καὶ ποῖος μπορεῖ ν' ἀντισταθῇ στ' ὀρμητικὸν τοῦ πέρασμα; Νεῖα βροσερά ὑποχωροῦν τρομαγμένα, στὸ διαβάτου, λὲς καὶ τὰ χειρὶ βάλλει μὴ τὴν Νειότη. Μαδάει ἀλύπητα ὅλα τὰ βροσερά λουλούδια τῆς Νειότης, καὶ τῆς Ζωῆς. Ἀλλοῖμονο ἀπὸ τὸ φτωχὸ, ποὺ θάχῃ τὴν μοῖρα νὰ χαθῇ στὰ νερά του. Κι' ὅμως ἀργὰ ἡ γρήγορα δλων ἡ μοῖρά μας εἶναι ἐκεῖ! στὸ κύλισμά του! Πέρασε κι' αὐτὸς ὁ Χρόνος γιὰ νὰ χαθῇ στὴν ἀβυσσο τῆς Αἰωνιότητος. Ἀλλὰ στὸ πέρασμά του μὴς ἄφησε τὰ ἴχνη του.

Ἀθελά μας γυρνοῦμε γυρνοῦμε στὰ παρελθόν. Πέρασαμεν ἀπὸ φωτολουσμένα ἡλιοτόπια χαρᾶς, τόσο γρήγορα, χωρὶς νὰ προφθάσωμε νὰ τὰ νοιώσωμε, καὶ περάσαμε ἀπὸ τὰ σκοτεινὰ κακοτόπια τῆς Πίκρας καὶ τοῦ Πόνου, μὴ τὰ σημάδια τῶν οὐλῶν, ἀπὸ τὰ σουβλερά τους ἀγκάδια, αἰμορροῦντα ἀκόμη στὰ πληγωμένα μας μέλη.

Ἡ Χαρὰ πέρασε, χωρὶς νὰ μὴς ἀφήσῃ οὔτε ἴχνος, ἀπὸ τὸ ἀστράπιο διάβα τῆς, οὔτε ἓνα γλυκὸ καρδιοχτύπι, ἐπὶ ὃ πόνος μὴς ἀυλάκωσε τὰ μέτωπα μὴ τὴν σκληρὴ σφραγίδα του.

Χρόνε ζηλιάρη, δύστροπε, πές μου, γιατί νὰ σβύωνται
Σὰν ἀστράπη, νὰ χεύουνται οἱ ὥρες τῆς χαρᾶς
Ὅπως πετοῦν καὶ φεύγουν, χωρὶς νὰ λησμονιοῦνται
Οἱ μαθὲς καὶ οἱ ὀλόπικρες στιγμὲς τῆς συμφορᾶς;
Ἀπ' τὴν βαθειὰ τὴν ἀβυσσο, ὅπου μὴς καταπνίγη;
Ἀπ' τὴν αἰωνιότητα, ὅπου μὴς πλημμυρεῖ;

Τίποτε, χρόνε, τίποτε στὸ φῶς δὲν ἀναδίνει
Δὲν ξεφυτρώνει, τίποτε, ὅλα τὰ τῶς ἔσθ' ἡ
Λέγει ὁ Δαμαρτίος στὴ «Δίμνη» του.

Καὶ ἔτσι ὁ Χρόνος πέρασε καὶ μὴ τὸ πέρασμά του ἀναφτερόνουν οἱ χαμένες μας ἐλπίδες. Ἐμπρὸς εἰς τὴν Ἀνατολὴν τοῦ Κρόνου, χρυσοφτερές ἐλπίδες μὴς φέρουν κοντὰ στοὺς πόθους, ποὺ δὲν ξεπληρώθηκαν, τὸν χρόνον ποὺ πέρασε. Τί νὰ μὴς κρύβῃ τὰχα ὁ Καινούργιος; Ἀλλὰ εἶναι τόσο στωικὴ, τόσο γλυκερὰ τόσο ροδινὴ μιὰ νέα Ἀνατολὴ ποὺ μὴς πλημμυρεῖ τὴν καρδιά μὴ ὑποσχέσεις, ὅσο μελαγχολικὴ καὶ σκοτεινὴ εἶναι ἡ μοῖρα ὥρα τῆς δύσης.

Μὴ τὴν δύση τοῦ Χρόνου θὰ μὴς φύγῃ καὶ τὸ βάρος τῶν πικρῶν συλλογισμῶν τοῦ παρελθόντος, ποὺ μὴς πνίγει τὰ στήθη.

Προβλεπόμε μὴ ἐλπίδα στὴν ἀλόφων Ἀνατολὴ, σὰν μικρὰ παιδιὰ, ἐμπρὸς στὰ φανταχτερὰ καὶ χρυσοστόλιστα παιγνίδια τοῦ Χριστογεννιάτικου δένδρου.

Πόσες ἀγορευθεῖσες δὲν μὴς περιμένουν καὶ πόσα ἀπὸ αὐτὰ στὰ χρυσοχάρτα δὲν θὰ σπάσουν στὰ χέρια μας, προτοῦ ἀκόμη χορτάσῃ τὸ μάτι μας, τὸ φανταχτερό τους χρώμα;

Καὶ προκειμένου οἱ χρυσοφτερές ἐλπίδες μας νὰ λυώσουν στὰ χέρια μας καὶ νὰ μεταβληθοῦν σὲ χίμαιρες, καλύτερα νὰ μείνουν στολισμένες ἐκεῖ, ἐπάνω στὸ φανταχτερό Χριστογεννιάτικο δέντρο τοῦ Χρόνου, ποὺ μὴς ἐρχεται, κι' ὅς μὴ μὴν αἰώνια πόθοι καὶ αἰώνια ἐλπίδες.

ΜΑΡΙΑ ΛΑΒΑΡΟΥΚΑ

ΥΠΟΘΗΚΑΙ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΣΥΖΥΓΟΥΣ

Α'. Δεκάλογος τῆς Βασιλίσσης τῆς Γουμανίας Ἑλισάβετ (Κάρμεν Σίλβα).

1) Μὴν ἀρχίζεις ποτὲ διένεξιν μετὰ τοῦ συζύγου σου καὶ, ἐὰν ἀκόμη ἐπέλθῃ ἀπροσδοκίτως, τήρει σιγὴν καὶ ἔσο βεβαία, ὅτι ἡ συστολὴ σου αὕτη θὰ σοῦ δώσῃ τὴν νίκην.

2) Μὴ λησμονῇ, ὅτι εἶσαι σύζυγος ἑνὸς ἀνθρώπου καὶ οὐχὶ ἑνὸς Θεοῦ. Ἐπομένως μὴ ἐκπλητεῖσαι διὰ τὰς ἀδυναμίας του.

3) Μὴ ζητῇς χρηματικὰ πασὰ τοῦ συζύγου σου, ἀντὶ τῶν δυνάμεων του.

4) Ἐὰν βλέπῃς ὅτι ὁ σύζυγός σου στερεῖται καρδίας, μὴ λησμονῇ, ὅτι ἔχει στόμαχον. Περιποιήσου τοῦτον καὶ ἔσο βεβαία, ὅτι θὰ καθυποτάξῃ καὶ τὴν καρδίαν του.

5) Προσπάθει, ἐν δεδομένη ἐκκαιρία, ἵνα ἡ γνώμη τοῦ συζύγου σου κυριαρχῇ. Τοῦτο καὶ ἐκείνον ἐξυψοῖ καὶ ἐσὲ δὲν ζημιώ.

6) Ἀνεγίνωσκε πᾶν τὸ ἐνδιαφέρον εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ ὅχι μόνον τὰ μυθιστορήματα καὶ τὰ σκάνδαλα. Τοῦτο καὶ τὸν συζυγόν σου θὰ εὐχαρίστη καὶ εὐήμερος θὰ εἶσαι, ὅτι νὰ ἀνασῇ νὰ τὸν ὑποβοηθήσῃ εἰς μίαν ἀπαιρίαν του.

7) Καὶ εἰς τὴν πλέον σφοδρὰν διένεξιν, δὲν πρέπει νὰ πληγώσῃς τὸν συζυγόν σου οὔτε μὴ λόγους.

8) Φιλοφρόνει τὸν συζυγόν σου, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, καὶ λέγε του, ὅτι εἶσαι πρότυπον τῶν συζυγῶν. Ὅσα λόγους δὲ εἰς τὸν δὲν στερεῖσαι ἐλαττωμάτων.

9) Ἐὰν ὁ σύζυγός σου εἶναι ἔμπροσθεν, ἔσο ἡ σύντροφός του, ἐὰν δὲ ἔσο ἡ φίλη του καὶ ἡ συμβουλός του.

10) Σέβου πρὸ πάντων τὴν μητέρα τοῦ συζύγου σου, καὶ μὴ λησμονῇ, ὅτι

τὴν ἡγάπησε πρὸ τοῦ ἀγαθῆς ἐσέ.

Β'. Πεντάλογος τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Γερμανίας Χίτλερ.

Ὁ «ὥραιος» —ὅπως ἀποκαλοῦν τὸν Χίτλερ οἱ Γερμανίδες θαυμαστικῶς του— μπερδεύεται σὲ ἔλα. Εἶναι ἓνας Ναπολεὼν εἰς μικρὸν! Καθ' ὃν χρόνον ἀσχολεῖται μὴ τὴν ἔξωτερικὴν Πολιτικὴν, δίδει καὶ ἀδηγίας εἰς τὰς Γερμανίδες. Ἀπὸ τοῦς ἀπηγόρευσε νὰ καπνίζουν καὶ νὰ χορεύουν μοντέρνους χορούς, οἱ ὅποιοι προερχοῦνται ἀπὸ τὸ ἔξωτερικόν, τώρα ἀσχολεῖται καὶ μὴ τὰ οἰκογενειακά των.

Ἡ ἐφημερίς «Μπρελίγκερ Τάγκεμπλατ» δημοσιεύει ἐς ἑξῆς πέντες ἐντολὰς τοῦ Fuhrer, ἀπευθυνόμενες πρὸς τὰς γυναῖκες.

1) Θὰ ὑπακούῃς τὸν συζυγόν σου, ὅτι εἶσαι γι' αὐτὸν μιὰ εὐπειθὴς καὶ πιστὴ σύζυγος.

2) Δὲν θ' ἀσχολῇσαι παρὰ μὴ τὸ νοικοκυριόν σου, μὴ τὸν συζυγόν σου καὶ μὴ τὰ παῖδιά σου.

3) Δὲν θ' ἀσχολῇσαι ποτὲ μὴ τὴν πολιτικὴν.

4) Δὲν θὰ πᾶρῃ διαζύγιον.

5) Θὰ ἀνατρέφῃς τὰ παῖδιά σου σύμφωνα μὴ τὰς ἀρχὰς μου, τοῖς δόγμασιν εἰς αὐτὰ πρὸ πάντων νὰ εἶναι καὶ οἱ Γερμανοὶ καὶ νὰ μισοῦν τοὺς Ἑβραίους, καθὼς καὶ ὅλους τοὺς ἄλλους ἐχθρούς τῆς πατρίδος.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἡ Οἰκογένεια τοῦ ἡμετέρου Μετὰ τοῦ Χ. Χρηστοβασίλη, ἄριον, ἐορτὴν τοῦ Ἀγίου Βασιλείου, δὲν ἐπισκέπτεται καὶ νένα Βασιλεῖον, διὰ λόγους σκληρᾶς ἀναμνήσεως καὶ πᾶρα καλεῖ νὰ εὖχῃ συγγνώμης.

